

[Clara Munck.]

og jeg mener, tiden må være inde til, at bestemmelser herom bliver direkte nedfældet i loven.

Så nævner ministeren, som det også blev omtalt af hr. Svend Jakobsen, at spørgsmålet om legepladser må være aktuelt, når vi skal se på landsbyggeloven og byggeloven for staden København. Det er jeg fuldstændig enig i. Ministeren ved, at der her i tinget er stor interesse for virkelig at få grundfæstet, at når vi bygger for mennesker, må det også være, så mennesker kan være der, og dér har børnene et stort uopfyldt behov. Jeg er lige så lidt her, som da det gjaldt de bevægelseshæmmede, begejstret for den økonomiske sans, ministeren pludselig lægger for dagen. Den plejer vi ikke at rose ham for, og det skal jeg heller ikke gøre her, for her mener jeg, at den er fuldstændig misforstået. Det er da rigtigt, at vi kan drøfte, hvilke forskellige faciliteter der skal tages med i boligbyggeri, men udendørs muligheder for børnene og legemuligheder i det hele taget må være en ganske naturlig ting, der må ses i forbindelse med planlægning af boligbyggeri. Derfor mener jeg også, at vi i dette spørgsmål må nå lidt længere, end ministeren lægger op til.

Vedrørende det andet lovforslag om ændring af byggelov for staden København er det jo allerede sagt, at lovforslaget fremkommer særskilt, fordi landsbyggeloven ikke gælder for København. Jeg synes, det er meget fornuftigt, at boligministeren og Københavns kommune i samarbejde ikke blot har været enige om at få indarbejdet de nye bestemmelser også i byggeloven for staden København, men at man også i Københavns byggelov får taget nogle af de ting med, som vi har i landsbyggeloven, bl. a. muligheden for at undersøge og give påbud vedrørende bygningers materiale og konstruktioner. Vi har jo haft visse erfaringer med tagene, og derfor synes jeg, det er rigtigt, at disse ting kommer med.

Vi kan som sagt medvirke til en hurtig gennemførelse af lovforslagene. Jeg vil dog i den forbindelse sige, at jeg blev lidt forbavset, da jeg læste de almindelige bemærkninger til lovforslaget og fremsættelsestalen, for man kunne nærmest få det indtryk, at bortset fra, at vi har fået en forureningsminister, så har vi nu fået en boligminister, der virke-

lig vil gøre noget ved vore problemer på dette område. Boligministeren siger:

„Forslaget er altså et led i den forureningsbekæmpelse, som nu skal tages op,

og i bemærkningerne til lovforslaget:

„Regeringen har fundet det hensigtsmæssigt, at foranstaltninger på grundlag af forureningsrådets forslag søges gennemført snarest . . .“

Dette står jo lidt i misforhold til, at forureningsrådet blev nedsat af den borgerlige regering efter mange års socialdemokratiske forsømmelser på området, at forureningsrådet efter den borgerlige regerings påbud meget hurtigt fremkom med materiale. Man skulle også i løbet af 1971 have det grundlæggende tekniskmateriale i orden, og det fremgår også af lovforslagene her, at den ene publikation er af maj 1971, den anden fra sommeren 1971, så så hurtigt er det altså ikke gået, når vi nu har passeret 1. marts, for boligministeren brugte det materiale, der lå der. Men i den konservative gruppe vil vi altså gerne følge også vores egne initiativer op, og vi vil være meget positive over for disse lovforslag, også over for en forbedring af dem.

Enggaard: De to lovforslag, vi her behandler, er jo sammensat af en række forskellige bestanddele uden alt for stor indbyrdes naturlig sammenhæng, men det ligger vel i sagens natur, at man tager de ting med ved en lovrevision, som trænger sig på.

Det første område, jeg vil beskæftige mig med, er spørgsmålet om partikelforurening, det er vel det, som vi i daglig tale kalder sod. Jeg tror, det er rigtigt at se denne del af lovforslaget i sammenhæng med det lovforslag, som ministeren for forureningsbekæmpelse har fremsat om bestemte grænser for svovlindhold i fyringsolien, men jeg tror, at der derudover kan være nogle sammenhænge, som bør tages op under det forestående udvalgsarbejde, som jeg vil foreslå finder sted i boligudvalget. Jeg tænker her bl. a. på spørgsmålet om koordineringen af indsatsen imod denne partikelforurening mellem de forskellige organer, som kan komme på tale. Jeg nævner her specielt sundhedskommissionerne i kommunerne, som allerede i en række af de kommuner, som gør noget ved sagen, er engageret i